

Binecuvîntată fie Stînca mea
(Psalmul 144)

Binecuvîntată fie Stînca mea, tîria mea,
Care mă-ntărește-n lupte și în bătălia grea.
El îmi întărește brațul, degetele cînd ochesc,
Cînd cu arcul și săgeata în vrăjmașii mei lovesc.

Cor:

Ferice de poporul, ferice de oricine
Îl are ca Stăpîn pe Dumnezeu.
El are propășire, el are mîntuire,
Și biruință-n calea lui mereu.

El e binefăcătorul, cetățuia, turnul meu.
Izbăvirea și scăparea este numai Dumnezeu.
El cu arcul și săgeata, Dumnezeul minunat,
I-a gonit pe toți vrajmașii care m-au înconjurat.

De aceea cu iubire, Domnului îi voi cînta.
Harfa cea cu zece coarde pentru El va răsuna.
Căci străinii și vrăjmașii care m-au batjocorit,
Dumnezeu cu mîna tare pe vrăjmași i-a nimicit.

Fii lor se risipiră, fii neamului străin.
Căci păcatele minciunii le-a adus pedeapsă, chin.
Dar a noastră adunare, fiicele și-ai noștri fii,
Sînt o binecuvîntare dacă Lui îi vor sluji.

Căci hambarul și grînarul va fi plin cu rodul tău.
Bucuria, pacea, harul, vine de la Dumnezeu.
Turma noastră cea aleasă se va înmulți nespus,
Prin puterea Cincizecimii, în Numele Lui Isus.

Amin